

RESSÒ DE LA PARAULA

Recuperar l'ànima (III)

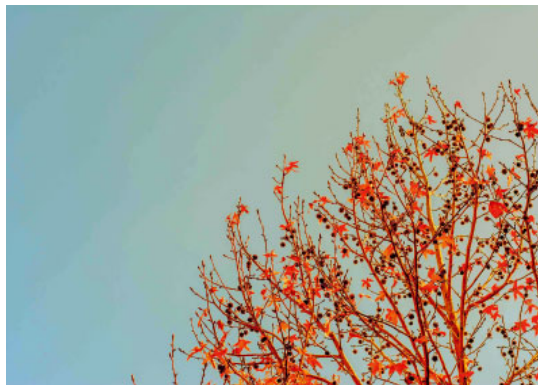
Podem dir que veiem les nostres vides i la nostra societat com a cossos sense ànima. Aquí radica la nostra esterilitat. Però hem d'advertir amb Charles Péguy:

«El món pagà tenia ànima. D'una ànima pagana se'n pot fer un ànima cristiana. D'un zero d'ànima no se'n pot fer res. Els perfectament inútils són aquests tipus que no són res, ni vells, ni joves, ni plàstics ni musicals, ni espirituals ni carnals, ni pagans ni cristians, aquells tipus que són tan perfectes que no tenen ni de què penedir-se.»

Cada dia ens trobem amb persones així. Però, a més, l'esterilitat que ens preocupa no és solament l'absència de fruits, sinó l'absència de fruits bons o, també, l'abundància de fruits dolents. Tinguem en compte que moltes vegades els fruits dolents estan disfressats: molta imatge, molta paraula, però poca realitat; fruits buits, enganyosos, «bords».

Es tracta, llavors, de recuperar l'ànima. El primer pas és el que ja hem esmentat: desvetllar-nos, obrir els ulls. El segon serà veure més enllà, amb els mateixos ulls, el món nou.

Hi va haver un moment en la vida de Charles Péguy, que resultà decisiu per a la seva recerca i per al seu futur, carregat de fracassos, solituds i sofriment. Ell havia dedicat al seu amic Marcel Baudouin un assaig titulat *Marcel, primer diàleg de la ciutat harmoniosa*. En ell bolcava el seu somni de

ciutat, de món, on regnava l'harmonia personal i social. Però un fet concret, públic, escandalós (l'aleshores famós «cas Drayfus»), li va provocar una profunda decepció sobre la manera com s'exercia la política. Els ideals havien sucumbit als prejudicis (en aquell cas l'antisemitisme) i a l'ànsia de poder. Així va arribar a escriure:

«Havent exercit tots una poderosa acció en favor de la realització de la justícia i la manifestació de la veritat, els uns van seguir (aquest mateix camí), però la major part van començar a estimar més l'acció, el poder, que no aquella realització i aquella manifestació; no podien renunciar a la temptació singular d'exercir una influència enorme, intensa, concentrada, condensada, un alcohol d'influència...»

És en situacions com aquesta quan la veu del profeta és més necessària, no solament per a la

denúncia, sinó també per a l'anunci d'un futur. Perquè la veu profètica autèntica és de Déu, i Déu mai no denuncia si no és per anunciar, per estimular a canviar, obrir camí, fer créixer.

Aleshores, haurem de parlar de «predisposició» al món nou. És la gran virtut de l'Advent.

Què significa predisposar-s'hi? No significarà precisament «agafar forces» o «créixer en autoestima» o prestar-se a treballar dur... Si esperem realment donar fruits del Regne de Déu, abans ens haurem de predisposar obrint-nos al do i a la gràcia.

Ja veiem i escoltem l'anunci d'un món nou. Però aquest món nou és objecte de la promesa: Déu, que es compadeix de la nostra esterilitat, segueix prometent que vindrà i actuarà en nosaltres. Per això estem en sintonia amb l'antic Israel, que vivia sostingut per la promesa, confiat, aferrat a la Llei i els sacrificis del Temple, fidel en la seva pobresa. D'aquest Poble solament alguns van entendre que la conversió a la qual cridaven els profetes era pròpiament la conversió a la gràcia, al do que només poden rebre els pobres d'esperit. Com Joan Baptista penitent, com Maria humil i totalment abandonada a la gràcia.

Recuperem l'ànima fecunda en fruits bons quan obrim finestres i portes i esbrossem el camí perquè Ell mateix vingui. Vindrà i farà estada en nosaltres.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

800 anys de presència franciscana a Terra Santa

Els pelegrins que viatgin a Terra Santa aquest any, es trobaran a cada santuari custodiat pels franciscans, una gran pancarta anunciant els 800 anys de presència franciscana a Terra Santa.

Aquesta presència es remunta als orígens de l'Orde. Fundada per sant Francesc el 1209, ben aviat s'obrí a l'evangelització. En el Capítol General de 1217, l'Orde es dividí en províncies i nasqué la província de Terra Santa amb les regions de la Mediterrània oriental: Palestina, Egipte, Grècia, Xipre, Síria, Turquia...

Aquell mateix any, dos frares franciscans arriben a Sant Joan d'Acre (Israel). Dos anys després (1219-1220), hi pelegrinà el mateix sant Francesc on romangué uns mesos i visità, a més, Síria i Egipte. D'aquell temps és la famosa visita al soldà Melek-

el-Kamel. Aquest quedà corprès de la bonhomia i senzillesa de Francesc i redactà un salvaconduït permetent als «frades de la corda» viatjar sense esborbs per tot el país.

Quan l'any 1291 els musulmans conquereixen la ciutat de Sant Joan d'Acre, acaba el regne dels Creuats a Terra Santa. Els cristians foren oficialment proscrits. Però els franciscans hi continuaren presents. L'any 1322 tenen el seu primer convent a Jerusalem, a l'indret del Cenacle.

Aquesta presència quedà consolidada quan l'any 1342 el papa Clement VI, amb la butlla *Gratias agimus* confia als franciscans la custòdia i recuperació dels Sants Llocs. Amb aquest encàrrec, la província de Terra Santa ha esdevingut la perla de les missions franciscanes.

L'activitat apostòlica a Terra Santa, durant molts anys en territori i ambients hostils, s'ha segellat amb més de 2.000 frares morts a causa de la fe.

Actualment, la Custòdia treballa a Israel, Palestina, Jordània, Síria, Líban, Egipte i les illes de Xipre i Roda i compta amb uns 300 frares procedents de més de 40 nacions diferents.

Les seves activitats inclouen, a més de custodiar i restaurar els Sants Llocs, acollir els pelegrins, atendre pastoralment les seves parròquies i donar el màxim suport als seus fidels. Perquè, de fet, la major riquesa de la Custòdia Franciscana a Terra Santa són els fidels cristians als quals atenen. Enhorabona per aquests 800 anys de servei generós.

Mn. Ramon Sàrries

ECO DE LA PALABRA

Recuperar el alma (III)

Podemos decir que vemos nuestras vidas y nuestra sociedad como cuerpos sin alma. Ahí radica nuestra esterilidad. Pero hemos de advertir con Charles Péguy:

«El mundo pagano tenía alma. De un alma pagana se puede hacer un alma cristiana. De un cero de alma no se puede hacer nada. Los perfectamente inútiles son esos tipos que no son nada, ni viejos, ni jóvenes, ni plásticos ni musicales, ni espirituales ni carnales, ni paganos ni cristianos, aquellos tipos que son tan perfectos que no tienen ni de qué arrepentirse.»

Cada día nos encontramos con personas así. Pero además, la esterilidad que nos preocupa no es sólo la ausencia de frutos, sino la ausencia de frutos buenos o, también, la abundancia de frutos malos. Tengamos en cuenta que muchas veces los frutos malos van disfrazados: mucha imagen, mucha palabra, pero poca realidad; frutos vacíos, engañosos, «bordes».

Se trata, entonces, de recuperar el alma. El primer paso es el que ya hemos mencionado: despertar, abrir los ojos. El segundo será ver más allá, con los mismos ojos, el mundo nuevo.

Hubo un momento en la vida de Charles Péguy que resultó decisivo para su búsqueda y para su futuro, cargado de fracasos, soledades y sufrimiento. Él había dedicado a su amigo Marcel Baudouin un ensayo titulado *Marcel, primer diálogo de la ciudad armoniosa*. En él volcaba su sueño de ciudad, de mundo, donde reinaba la armonía personal y social. Pero un hecho concreto, público, escandaloso (el entonces famoso «caso Drayfus»), le provocó una profunda decepción sobre la manera como se ejercía la política. Los ideales habían sucumbido a los prejuicios (en aquel caso el antisemitismo) y al ansia de poder. Así llegó a escribir:

«Habiendo ejercido todos una poderosa acción en favor de la realización de la justicia y la manifestación de la verdad, unos siguieron (ese mismo camino), pero la mayor parte empezaron a estimar más la acción, el poder, que no aquella realización y aquella manifestación; no podían renunciar a la tentación singular de ejercer una influencia enorme, intensa, concentrada, condensada, una embriaguez de influencia...»

Es en situaciones como esta cuando la voz del profeta es más necesaria, no sólo para la denuncia, sino también para el anuncio de un futuro. Porque la voz profética auténtica es de Dios, y Dios nunca denuncia si no es para anunciar, para estimular al cambio, abrir camino, hacer crecer.

Tendremos entonces que hablar de «predisposición» al mundo nuevo. Es la gran virtud del Adviento. ¿Qué significa predisponerse? No significará precisamente «coger fuerzas» o «crecer en autoestima» o «aprestarse a trabajar duro... Si esperamos realmente dar frutos del Reino de Dios, antes nos tendremos que predisponer abriéndonos al don y a la gracia.

Ya vemos y escuchamos el anuncio de un mundo nuevo. Pero ese mundo nuevo es objeto de la promesa: Dios, que se compadece de nuestra esterilidad, sigue prometiendo que vendrá y actuará en nosotros. Por eso estamos en sintonía con el antiguo Israel, que vivía sostenido por la promesa, confiado, aferrado a la Ley y los sacrificios del Templo, fiel en su pobreza. De ese Pueblo sólo algunos entendieron que la conversión a la que estaban llamando los profetas era propiamente la conversión a la gracia, al don que sólo pueden recibir los pobres de espíritu. Como Juan Bautista penitente, como María humilde y totalmente abandonada a la gracia.

Recuperamos el alma fecunda en frutos buenos cuando abrimos ventanas y puertas y desbrozamos el camino para que Él mismo venga. Vendrá y hará morada en nosotros.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Cloenda del 150è aniversari de la restauració de l'Orde Hospitalari

Durant aquest any 2017 s'han celebrat els 150 anys de la restauració de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu a Espanya.

Aquest aniversari va lligat al de l'Hospital de Nens que s'hi va

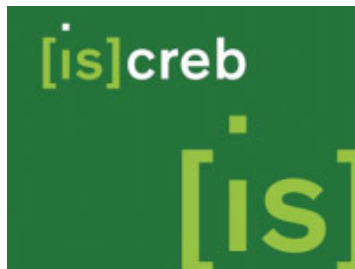
fundar: el 6 d'abril de 1867, el Gmà. Benito Menni va arribar a Barcelona i el 14 de desembre d'aquell any es va obrir la primera seu de l'actual Hospital de Sant Joan de Déu d'Esplugues de Llobregat, aleshores situat al carrer

Muntaner de Barcelona. Més endavant, l'any 1881, l'Hospital es va traslladar a uns terrenys ubicats a l'Avinguda Diagonal i allà hi va estar durant gairebé un segle, fins que es va inaugurar, el 1973, l'actual hospital a Esplugues de Llobregat.

Per tancar doncs aquest doble aniversari, el proper 14 de desembre tindrà lloc a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona una Eucaristia presidida pel bisbe Agustí Cortés, amb l'acompanyament de la Coral de l'Hospital Sant Joan de Déu.

Curs de l'ISCREB a Sant Boi de Llobregat

Sobre els «Sagraments» (6 sects), impartit pel Llic. Joan Peñafiel. Els dilluns, del 8 de gener de 2018 fins al 23 d'abril de 2018 (excepte el 26 de març, Dilluns Sant, i el 2 d'abril, Dilluns de Pasqua), de les 19 a les 21.30 h. L'examen serà el 7 de maig. A la sala d'actes del

centre Benito Menni (Germanes Hospitalàries), c/ Dr. Antoni Puigades 36, Sant Boi de Llobregat. Informació i preinscripció telefònica: 936 402 046 (de 15.30 a 17.30 h) i 936 305 702 (de 19 a 20 h). Els alumnes que ho necessitin, en inscriure's, poden sol·licitar beques o ajuts.

Ritu de la Traditio

El Sr. Bisbe va presidir, divendres 17 de novembre a la Parròquia de Sant Josep Obrer de Sant Boi de Llobregat, el ritu de la *Traditio* de la 3a comunitat neocatecumenal de la parròquia, formada per 30 germans, la majoria d'ells joves entre els 20 i 30 anys. A la foto es veu la 1a comunitat entregant el Credo cantat a la comunitat més jove.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Deixeu-vos guiar per la tendresa divina, per poder transformar el món amb la vostra fe» (20 d'octubre).

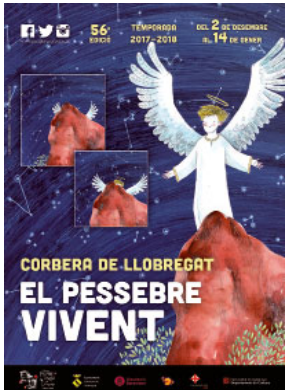
@Pontifex: «Portem la flama de l'amor de Crist a la humanitat que tant necessita autèntica felicitat i pau» (20 d'octubre).

@Pontifex: «L'Església és viva de debò si és maternal, missionera i surt a trobar l'altre» (22 d'octubre).

@Pontifex: «Treballem tots alhora per promoure la pau entre els pobles i garantir el respecte dels drets humans» (24 d'octubre).

Pessebre Vivent de Corbera de Llobregat

Aquesta és una manifestació cultural popular que representa en quadres escènics el naixement de Jesús a Betlem, en un projecte clàssic de participació intergeneracional.

La representació de Corbera és un referent actual de la llar

ga tradició teatral catalana que beu dels misteris i formes més genuïnes del teatre hagiogràfic medieval de Catalunya. Més de 200 actors es posen a la pell dels personatges de cada escena pessebrística, dins el marc incomparable del paisatge natural de la Peña del Corb. Les representacions en aquestes festes nadalenques tenen lloc del 2 de desembre de 2017 al 14 de gener de 2018.

Tota la informació i els horaris concrets a: pessebrecorbera.cat

«Som persones, tenim drets. Ningú sense llar»

Aquest ha estat el lema del Dia de les Persones sense Llar celebrat el passat 25 de novembre. Es tracta d'una jornada que enguany ha assolit 25 anys de recorregut a Espanya sota l'impuls de Càritas, FACIAM (Federació d'Associacions i Centres d'Ajuda a Marginats), XAPSLL (Xarxa d'Atenció a Persones sense Llar) i BesteBi (Plataforma per la inclusió social i a favor de les persones sense llar de Biscaia).

Al nostre bisbat, Càritas Diocesana ha fet coincidir aquesta jornada amb la reunió dels coordinadors de les Càritas parroquials i interparroquials i el Consell de direcció de l'entitat. En total, una

trentena de persones que es va trobar a la rectoria de la Basílica de Vilafranca, per tractar temes més operatius de l'agenda de treball i també, per a una sensibilització entorn el Dia de les Persones sense Llar. La celebració de la diada es va emfatitzar amb la participació al dinar de germanor que es realitza cada any a Vilafranca. Aquesta vegada ha tingut lloc als locals dels Falcons de la vila, amb l'assistència en total d'unes 150 persones, entre treballadors i voluntaris de Càritas i persones acol·lides al centres i pisos de l'entitat, o que hi han estat en altres moments: una taula compartida que testimoniava l'estima recíproca entre tots.

Inici del ministeri episcopal de Mons. Sebastià Taltavull a Mallorca

El dia 25 de novembre, a la Catedral de Ciutat de Mallorca, el fins aleshores bisbe auxiliar de Barcelona i administrador apostòlic de Mallorca, Mons. Sebastià Taltavull, va prendre possessió com a nou bisbe de Mallorca dins una solemne Missa estacional. Hi van assistir també els cardenals Blázquez, Omella, Cañizares i Martínez Sistach, així com altres bisbes i l'abat de Montserrat. També molts preveres i una gran multitud de fidels que

omplien la Seu, i les autoritats de les Balears. A l'inici va presidir l'Eucaristia el Sr. Nunci i després de ser llegida la butlla papal i de rebre el bàcul i asseure's a la càtedra, el nou bisbe va presidir i va ser saludat pel Col·legi de Consultors, canonges, preveres i diaques i religiosos i laics. El bisbe Sebastià comentà les lectures proclamades i s'ofereí com a pastor de tots per treballar per la unitat, el servei i l'amor eclesials.

AGENDA

► **3r diumenge d'Advent.** El proper diumenge 17 de desembre a les 19 h, el bisbe Agustí presidirà l'Eucaristia a la Catedral de Sant Llorenç. En aquesta celebració administrarà el sagrament de la Confirmació a un grup de joves de la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç.

► **Recés d'Advent per a preveres i diaques.** El dimarts 12 de desembre al matí, a la residència Mare Ràfols de Vilafranca del Penedès, per a tot el clergat de la diòcesi. El ponent serà el bisbe auxiliar de Barcelona, Sergi Gordo.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. Saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustiniana); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Santa Llúcia

(s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; sant Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. □ *Urgell i St.*

Feliu de Llobregat: Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alícia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 61,1-2a. 10-11 / Sl: Lc 1,46-54 / 1Te 5,16-24 / Jo 1,6-8.19-28]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

Diumenge II d'Advent

COMENTARI

«Consoleu el meu poble», diu el Senyor

Déu Pare (aprox. 1510-1517) de Cima da Conegliano. Institut Courtauld d'Art de la Universitat de Londres (Regne Unit)

L'anònim profeta del 2n Isaïes anuncia el consol de Déu que culmina amb el retorn a la pàtria dels desterrats.

La primera exigència per a consolar és l'amor: *Parleu amorosament a Jerusalem*. Només amb amor es pot viure l'encàrrec diví de consolar els afligits de tota mena.

La segona és la veritat: *Digueu-li que ha estat perdonada la seva culpa*. Havia hagut culpa i ha hagut perdó de Déu. Consolar amb engany és estafar. La consciència de pecat ens fa demanar perdó i ens mou a conversió.

En el desert on no hi ha camins aplaneu-li el camí al Senyor. Molts obstacles barren el pas al Senyor que vol venir. *Alcem les fondalades de les mancances (justícia i solidaritat) i abaixem les muntanyes dels excessos (egoisme i hedonisme)*. Només *llavors de debò apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom*.

Amb esperança caminem sempre cercant d'aprofitar les gràcies que Déu ens regala. *Ell és pacient amb nosaltres perquè no vol que ningú es perdi sinó que tothom arribi a convertir-se*. La paciència de Déu crea noves oportunitats de conversió. Però no sabem fins quan.

Comença l'evangeli «de» Jesús, el Messies, Fill de Déu: l'evangelista ens presentarà l'autèntica i definitiva Bona Notícia (=Evangeli) que Jesús «anuncia» i «és»; la predica i la personifica. Per acollir-la de debò ens cal *aplanar-li el camí*.

Joan el Baptista és *el profeta missatger* que li prepara el camí. El seu testimoni és privilegiat: *anaven a buscar-lo de tot arreu. Es preguntaven si Joan no fora potser el Messies (Lc 3,15)*.

Joan testimonia que Jesús és més poderós, i a més qualifica el seu *baptisme de conversió* com un *baptisme només amb aigua* mentre que Jesús us batejarà amb l'Esperit Sant. Sense oblidar que els batejats en Crist amb l'Esperit Sant hem d'esforçar-nos per conformar la nostra vida a la identitat rebuda en el Baptisme.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, que ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

► Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrindats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia del Senyor, i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrindats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irreprochables.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.» Complint això, Joan començà a batejar en el desert. Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell a la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupirme a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo, —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados».

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor—. Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían».

► Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación. Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos»./ La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.*

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

► Lectura de la segunda carta de san Pedro (2Pe 3,8-14)

Queridos hermanos: No olvidéis una cosa, que para el Señor un día es como mil años y mil años como un día. El Señor no retrasa su promesa, como piensan algunos, sino que tiene paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie se pierda, sino que todos accedan a la conversión. Pero el día del Señor llegará como un ladrón. Entonces los cielos desaparecerán estrepitosamente, los elementos se disolverán abrasados, y la tierra con cuantas obras hay en ella quedará al descubierto. Puesto que todas las cosas se van a disolver de este modo, ¡qué santa y piadosa debe ser vuestra conducta, mientras esperáis y apresuráis la llegada del Día de Dios! Ese día los cielos se disolverán incendiados y los elementos se derretirán abrasados. Pero nosotros, según su promesa, esperamos unos cielos nuevos y una tierra nueva en la que habite la justicia. Por eso, queridos míos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, intachables e irreprochables.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza del Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Como está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino; voz del que grita en el desierto: «Preparad el camino del Señor, enderezad sus senderos»»; se presentó Juan en el desierto bautizando y predicando un bautismo de conversión para el perdón de los pecados. Acudía a él toda la región de Judea y toda la gente de Jerusalén. Él los bautizaba en el río Jordán y confesaban sus pecados. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo».